

vestnik

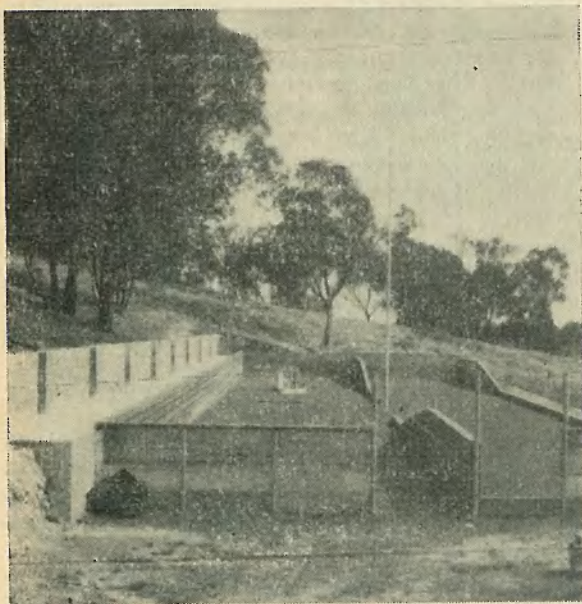
'MESSENGER' GLASILO SLOVENSKEGA DRUŠTVA, MELBOURNE.

LETNIK XIX, ŠTEV. 5

Registered for posting as a periodical — Category "B"

OCTOBER 1974

NA HRIBU ...

Uspeh naših balinarjev, lepo novo, dvojno balinišče.

IZREDEN USPEH SLOVENSKEGA FILMA "CVETJE V JESENI" V MELBOURNEU

Dolga vrsta ljudi se je vlekla pred dvorano v Kew, kjer smo pod pokroviteljstvom SDM lahko po dolgem času zopet videli delček slovenske umetnosti. Žal je radi prepolne dvorane ostalo pred vrati vsaj še enkrat toliko ljudi, le ti pa so imeli priliko videti ponovitev filma naslednji dan.

Film, ki je prirejen po delu slovenskega pisatelja Ivana Tavčarja, je izreden uspeh slovenske filmske umetnosti. Predvajan je bil že v skoraj vseh izseljeniških društvih po svetu. Otvoril je festival jugoslovanskega filma v Mehiki, distributorji pa so ga že odkupili za vso Južno Ameriko. Uspešno pa poteka tudi prodaja filma v nekatere druge države.

Vsekakor to predstavo si je bilo vredno ogledati. Odziv naše publike pa

je dokaz, da smo si slovensko umetnost že dolgo želeli videti tudi Melbournu.

Odbor SDM je prepričan, da so bili vsi njegovi člani in prijatelji s filmskim večerom zadovoljni in potemtakem obljublja v nadalje še veliko več!

Dodamo naj še, da je čisti dobiček vstopninskega daru namenjen za izgradnjo doma v Elthamu.

D. H.

"KEW-SLOVENE" — PRVAKI

Po samo štirih letih obstoja so naši fantje postali prvaki Nedeljske lige — vzhodne skupine Viktorijskega nogometnega združenja.

Na to so lahko ponosni vsi, ki so vsa ta štiri leta tako vztrajno in neomahljivo delovali na tem polju: nogometaši, njih organizatorji, navijači in SDM, v čigar okviru se je organiziral naš togometni team.

Največje zadoščenje pa ob tej priliki lahko občuti naš Frank Sajovic, čigar spretno vodstvo, treniranje, planiranje in navdušenje so gotovo največ pripomogli k temu velikemu uspehu.

DAROVALCI ZA ELTHAM:

Darovano od prejšnje št. "Vestnika":

Maria Leber	\$50.00
Arnuš Franc	\$50.00
Kastelic M.	\$150.00
Nemec R.	\$150.00
Upokojtnski Krožek	\$200.00
Neimenovani	\$150.00
Štemac M. (Udova)	\$60.00
Remšnik W.	\$25.00
Majcen I.	\$200.00
Prosenik F.	\$150.00
Rakušček I.	\$100.00
Brgoč J. T.	\$50.00
Bogataj I.	\$14.00
Drvodet L.	\$50.00
Popravek iz. prejšnje številke Vestnika:	
D. Gomizelj	\$150.00

KAR STORIŠ ZA SE, TO ŽE S TABO IZGINE,
KAR STORIŠ ZA NAROD, OSTANE VSELEJ;
DONESI LE KAMEN ZA VZGRADBO OČINE,
A RASLA NAPREJ NA PODLAGI BO TEJ.

POPOTNIK S HRIBA DOLI PRIDE . . .

NAPREDAK NA SLOVENSKI ZEMLJI

Slovenski popotnik je prišel z našega hriba, da poroča to kar naša mala Slovenska peščica čuti za ta lepi košček domače zemlje v tujini.

Kot pravi slovenska pesem: "En hribček bom kupil, bom trte sadil, prijatelj bom vabil . . ." Začeli smo zasajati prve trtke, "da nam obrodile vince bi sladko".

Delovodja Lojze Markič je pridno na delu s svojo ekipo. Temelji so bili vlti in začela se je zidava glavnega poslopja. Kako prijetno je bilo gledati žuljave roke dajati znoj svoji lastni grudi v daljni Avstraliji. Lojze mi pravi, da rabi dosti pridnih zidarskih rok do končnega cilja.

Balincarji so se zbirali nedeljo za nedeljo in njihov trud je rodil uspeh. Popotniku je vodja balinišča Branko Žele z velikim ponosom razkazal eno najlepših Slovenskih balinišč v Avstraliji. Za dvajseto obletnico Slovenskega društva Melbourne nameravamo povabiti prijateljska društva na tekmovanje. Dvojno balinišče je skoraj gotovo in kroglja se bo začela vrteti po lepem pesku v tednu ali dveh.

Gospodar našega hriba Karlo Samec je s pomočjo nogometne sekcije dovršil odprto letno plesišče in prvi pari so se zavrteli na nogometnem pikniku zadnjo nedeljo. Bilo je kot doma na vaškem trgu!

Popotnik Vam lahko tudi razodene, da so se začela dela na Slovenski planinski koči, ki nam bo služila v gradbene namene, ter imela Kiosk za naše žejne in lačne želodce. Jaka Korošec je prevzel nalogo to kočico napraviti čim sličnejšo našim v Slovenski planinah.

Popotnik še ima v svoji torbi načrte za odbojgarsko igrišče, otroško igrišče, parkirni prostor in glavni vhod. Dela na tem se bodo začela v najbližnji bodočnosti.

Tako smo ob priliki članskega sestanka na dan 14. Septembra imeli priliko slišati našega zaslužnega predsednika Pavle Česnika o našem preteklem, sedanjem in bodočem delu na našem hribu. Načelnik nabiralne akcije Edi Polajnar pa nam je predstavil finančni položaj Centra in s tem povdarril najnost prostovoljnega dela, da znižamo izdatke delovne sile, ki je danes vredna astronomske vsote. Članstvo, ki je po sanitetnih in pivskih zakonih dovoljeno za obseg našega prvega načrta se hitro bliža polnemu številu,

zato Vam popotnik svetuje, da ne čakate s pristopom k ustanovnemu članstvu, da Vam pozneje ne bo žal. Zakasnele prijavnice bodo prišle na čakalno listo do tedaj, ko se bo začela zidati druga faza našega projekta.

Članski sestanek je bil zelo uspešen v pogledu prijav naših obrtnikov in rokodelcev. Saj se jih je prijavilo lepo število. Tudi ženska sekcija je bila izpopolnjena. Velika naloga nas vse čaka za uspešno prireditve našega velikega slavja na sedmega in osmega Decembra tega leta ob priliki dvajsetletnice našega obstoja v Avstraliji.

Ob zaključku sestanka je bila izrečena zahvala gradbenemu pododseku, posebno pa našima zaslužnima podjetnikoma Lojzu Markiču in Jožu Golenko. Mici Hartman pa nas je kot vsake sobote in nedelje pogostila in zadostila našim želodčnim potrebam. Marljiva načelnica ženske sekcije Marija Cvetko pa nam daje s svojimi članicami pomoč pri organizaciji in vzdrževanju naše prelepe zemlje. Kako lepo je gledati Maksa Hartmana s kosilnico širiti vonj po sveži pokošeni travi.

Naš lepi hribček poleg popotnika obiskuje dosti drugih Slovencev. Dobivamo obiske ne samo iz vse Avstralije, temveč tudi iz naše stare domovine. "Minores" so nas obiskali. Objestno so se sprostiti na naši zemlji in še pozno v noč prepevali "en kozarček bom dvignil, pa še sam ga bom pil". Videti je vedno več novih obrazov na obisku naše vasice, ki so vsem tam tako dobrodošli. Vračajo se domov na daljne domove po širni Avstraliji z veselo zavestjo, ko so videli delo ljubezni za ohranitev naše tradicije. Celo imigracijski direktor za Viktorijo nam sporoča, da skrbno spremlja potek našega dela ter izraža željo, da nas obišče, da lahko poroča naš uspeh svojim predstavnikom v Canberri in emigrantskemu časopisu.

Dragi čitatelji, upam, da spremljate naš raprede in razvoj s ponosom in polno samozavestjo, da tu na našem hribčku planiramo za nas in naše otroke košček tega, kar smo zapustili tam daleč preko morja in na kar nas veže naša tradicija, ki so jo ohranili naši predniki skozi težka in trudopolna stoletja.

(Popotnik Vas obišče v prihodnji številki "Vestnika").

Popotnik s hriba

INFLACIJA — — —

Inflacija je postala beseda, ki jo srečamo na vsakem koraku. Prizadela je vsakogar in razširjena je po vseh deželah sveta. Nihče se ji ne more izogniti. Pomeni pa — preprosto povedano — razvrednotenja denarja. Za en dolar ne moremo kupiti več toliko, kot smo to lahko pred leti. Pa tudi za naše delo, čas in izdelke zaslužimo več kot smo nekdanj.

Problem, kakor ga vidi navaden človek je v tem, da se dviganje cen ne oddalji preveč od dviganja plač. Z drugimi besedami, da zaslužek raste enakomerno s cenami.

Človeku, ki se bavi z ekonomijo le kolikor vsakdanje družinske potrebe zahtevajo, izgleda vse nesmiselno: Kakor pes, ki skuša ujeti svoj lastni rep. Gospodinje v Angliji pravijo, da bodo enostavno zamenjale vlogo košare z denarnico. Denar bodo nosile v košarah, ko bodo šle na trg — nakupljeno robo s trga domov pa v denarnicah.

Inflacija tudi "Vestniku" ni prizanesla. Tiskanje nas stane več, papir je dražji, poštnina pa je tudi v zadnjih letih skočila kar za nekaj sto odstotkov. Le naročnina "Vestnika" za nečlane SDM je vse dosedaj ostala ista: \$1 na leto?

Pa ko bi vsaj ta denar priromal v našo blagajno!

Dosedaj je odbor SDM smatral da obveščevalno-kulturno poslanstvo, ki ga vrši "Vestnik" med rojaki v Melbourne opravičuje izgubo, ki nastane z nepopravnano naročnino. Toda sedaj, ko so stroški narasli bomo morali verjetno spremeniti to gledišče ter podvzeti korake, ki bodo vsaj zmanjšali izdatek, ki ga ima SDM z "Vestnikom".

Ali bo "Vestnik" popolnoma ukinjen, ali povečana naročnina; ali bomo strogo pazili, da bo naročnina poravnana pravočasno. Te in še druge možnosti bo moral proučiti odbor.

Vse vas pa, ki niste člani SDM in ste dosedaj prejeli "Vestnik" pa prosimo, da nam pošljete zaostalo naročnino ali pa nam vsaj sporočite naj vam "Vestnik" ne pošiljamo več.

POSTANITE USTANOVNI ČLAN
NAŠEGA

KULturno-DRUŽABNEGA
CENTRA V ELTHAMU
Z DAROM \$150.—

POŠLJITE NA
"SLOVENIAN CENTRE
BUILDING FUND"

P.O. BOX 83, CAULFIELD SOUTH,
VIC., 3162

ZNAČKE ZA USTANOVNE ČLANE

Na zabavi SDM v Essendonu, 27. julija t.l. so bile razdeljeni vsem prisotnim našim članom, ki so že prispevali po najmanj \$150.00 za gradnjo našega središča v Elthamu lično izdelani metalni obeski za ključe.

Odbor SDM je že nekaj časa razpravljal, kako bo uredil pristop na naš hrib in se je končno odločil, da bo ključni obsek najprikladnejši način identifikacije članov.

Obeski so veličine kovanca za 20 centov. Površina je motno metalne barve.

Na eni strani je vtisnjen slovenski rdeč nagelj obkrožen z napisom: "Slovenian Centre Eltham — Foundation member", na obranti strani pa je emblem SDM — južni križ s polumesecem na modrem polju in napis: "Slovensko društvo Melbourne".

Značke bodo velike praktične vrednosti, saj bodo služile kot izkaznice, istočasno pa bodo tudi okras ključem in lepa reklama za naš slovenski podvig v Elthamu.

O ŽENSKI SEKCIJI

Mnogokrat, kdo poroča kako napreduje delo v Elthamu, redkokedaj pa kdo omeni koliko dela je še v ozadju, kar lahko pripisemo ženski sekciji.

Dejstvo je, da gradnja ne bi tako napredovala, če se ne bi po hribu širil vonj po kranjskih klobasah in če ne bi mučeniki moškega spola od časa, do časa naleteli na "krepak čaj". Vse to in še mnogo več se imamo zahvaliti našim ženam.

Ker pa število mučenikov rase iz nedelje v nedeljo, je bilo nujno potrebno poprositi za svežo kri. To smo storili na pikniku 15.9. In glej! Prijavilo se je veliko število deklet in žena. Njihova imena so objavljena spodaj!

Delo, ki ga bodo opravljale ne bo per-težko! Poleg kuhe, toplo pomladansko sonce že nakazuje, da je čas sajenja. Posaditi bo treba nekaj grmičevja razne okrasne cvetlice, ne bomo pa izpustili tudi naše simbolične cvetlice "Nageljna". Potem

pa bo treba še pomagati pri organizaciji ob raznih prireditvah.

Preteklo leto se je ženska sekcija odločila tudi za izdelavo šestih ženskih narodnih noš, ki so sedaj končane. Gospa Danica Kozole in gospa Mici Hartman pa so pričele s šivanjem moških narodnih noš. Za to veliko prostovoljno delo se iskreno zahvaljujemo!

Toliko o ženski sekciji! Pa drugič več!
M. Cvetko

GOSPE KI SO PRIPRAVLJENE NUDITI POMOČ V ŽENSKI SEKCIJI:

Slavica Hermes, Darinka Sušelj, Marija Stemac, Stanka Hervatin, Marica Stavar, Sandra Krnel, Helena Pozvek, Marija Majcen, Silvija Horvat, Marija Vdovič, Gita Mihelčič, Berta Žele, Ivanka Špilar, Katerina Hartner, Marija Špilar, Anica Zemljič, Marta Stoklas, Tončka Vučko, Marija Leber, Anica Markič.

P. Bazilij — 50 let

Pričetkom septembra se je srečal z Abrahamom p. Bazilij Valentin — dušni pastir slovenske črede v Viktoriji in Južni Avstraliji.

Kako hitro tečejo leta. Zdi se, da je še pred kratkim slavil 40-letnico in še malo pred tem prišel med nas. Iz Amerike, mlad, s širokim črnim klobukom in nasmejanega obraza je obiskoval tedaj še maloštevilne slovenske družine po Melbournu. Sprejeli smo ga povsod prijazno, saj smo bili veseli, da se bomo sedaj tudi Slovenci v Melbournu zbirali vsako nedeljo pri svoji službi božji in seveda obdržali tudi druge svoje tradicije, ki smo jih imeli doma v zvezi s cerkvenimi obredi.

Naše tedanje upanje se je s trdim delom in sposobnostjo p. Bazilija domala v vsem uresničilo. Ko danes gledamo nazaj, nam prav njegovi uspehi kažejo, da ni med nami šele par let.

Iz skromnega zbiranja ob izposojenih cerkvah je p. Bazilij s pomočjo radodarnosti in spretnosti rojakov zgradil močan verski center, ki je lahko za vzgled mnogim številnejšim narodnostnim skupinam. Cerkvica sv. bratov Cirila in Metoda je "show-piece" za Slovence in tujce. Slomškov dom in slovenske redovnice, Baragov dom za novodošlece, prosvetno in družabno udejstvovanje verskega centra, uredništvo in vzdržavanje mesečnika "Misli", moralna in dejanska pomoč mnogim poedincem, vse to je v prvi vrsti zasluga p. Bazilija.

Mož trdnega značaja in neupogljivih pogledov je vedno korakal po poti, ki sta mu je začrtali njegova ideologija in njegov poklic. Naravno, da si je s tem pridobil mnogo prijateljev in ogromen ugled, pa seveda tudi kritikov. Toda tudi največji njegov neprijatelj se ne more izogniti priznanju, ki ga zahteva njegovo delo in požrtvovalnost.

Ob tej priliki mu želimo, da še mnogo let deluje med nami in za nas vse Slovence v Melbournu ter Avstraliji. Naj nas njegovo delo družijo in obrodijo sad, ki si ga prav gotovo on sam želi: Naj postanemo in ostanemo ena družina. Brat bratu v tujini.

ZADRAVSKI SE SPOMINJA: POHORSKI KRALJ

Na pašniku, z lesenim plotom ograjenem se pase deset dobro rejenih krav. Vse so enake barve, vse iste pasme. Gospodar, oče Kralj, se večkrat kaj rad nasloni na to ograjo ter z zadovoljstvom gleda kako se pasejo.

Premišljuje, kako bi napravil, da bi povečal pašnik še za teličke. Posekati del gozda bi se mu ne izplačalo, kajti drevesa mu prinesejo več koristi kot pa telički. V sadovnjaku trava skoro tudi več ne zadošča za toliko živine, posebno če je leto bolj sušno.

Po takem premišljevanju nekega dne vpreže svojega tretjega konja in pastir Blaž ga mora odpeljati na železniško postajo. Pred tem je parkrat prekoračil razdaljo od izvira hladne vode iznad hiše pa vse do sadovnjaka in sedaj je šel naročit železne cevi, da napelje vodo tega studenca na svoj sadovnjak, tako da mu bo člega namakal.

Uspeh tega namakanja je bil tolik, da je naslednje leto kosil kar trikrat in imel zadosti sena za vso živino, mednem ko je pri drugih kmetih bilo pomanjkanje.

Vole ali kakšno tele prodati za Kralja ni bila težava, kajti mesar je komaj čakal na to, saj je dobro vedel, da so dobro rejeni in bo meso z lahkoto spravil v denar. Pač pa ni bilo pogajanja za ceno. Takoj bi dobil od Kralja odgovor: "Če so ti predragi jih pa ponudim mesarju v Ribnici." Samo enkrat ga je mesar vprašal, če bi imel za prodati kakšno svinjo pa je dobil odgovor "Tega vprašanja ne bi hotel več slišati od Tebe, kajti moji hlapci in dekile pridno delajo in morajo za to imeti tudi dobro hrano."

Kar se tiče hišnega gospodinjstva je to vodila njegova žena Barbka. Bila je visoke in močne postave, vedno čedno oblečena, kita skrbno počesanih bujnih las pričvrščena vrh glave jo je napravila še večjo. Akoravno je prekoračila že štirideseto leto, ji nisi videl na licu nobene gube. Njene modre oči so se ji kar iskriale in njene ustnice so bile vedno pripravljene za nasmeh. Njeni kuharski umetnosti bi se lahko prisodila prva nagrada, kljub temu, da je bila pri kuhanju tudi varčna. Sicer ni nihče lačen odšel od njene mize a skuhala je vedno le toliko, da je le nekaj malega ostalo za čuvarja Plutona.

V kleti pri Kraljevih so stale velike lesene kadi, v katerih je bilo dobro pre-

kajeno meso od petih svinj, zalito z mastjo. Pri Kralju se je postilo samo ob petkih in drugih zapovedanih postnih dneh. Sveta pa jim je bila nedelja.

V soboto popoldan so ostali konji in voli v hlevu. Jernej je očistil dvorišče, konjar Tone pa je pregledal vse vozove ter namazal kolesa. Ko je bil s tem gotov je namazal še vso konjsko vprego, posebno skrbno je očistil medeninaste tablice na komatih. V nedeljo, ko je bila živina že dobro nahranjena je odšla družina skupaj v cerkev. Ko so jih zagledali vaščani so rekli: "Kraljeva garda pride." In nič niso pretiravali, kajti vsi hlapci in tudi gozdna čelavca so bili popolnoma onako oblečeni. Iste blaga obleke, iste barve srajce, enake klobuke in tudi enake čevlje. Vsako jesen je namreč Kralj kupil celo balo močnega prvorazrednega blaga, naročil na dom krojača, ki je vsem po meri napravil obleke. Perilo, srajce in drugo pa je priskrbela gospodinja. Tudi dekile so bile enako oblečene, na glavi pa iste rute kot gospodinja.

Kadar jim je Kralj vse nove obleke razdelil jim je dejal: "Da boste prihodnje leto skrbni in marljivi kot doslej in naj nas Bog ohrani brez večje nezgode. To vam je deloma priboljšek k vaši plači, deloma pa kot božično darilo."

UPOKOJENCI IN ZOPET UPOKOJENCI

Prišel sem do zaključko, da je eden najlepših poklicev biti upokojenec. Kaj pa nam manjka. Država skrbi za nas, da ne umremo od gladu. Sicer nimamo svoje upokojenske unije in tudi stavkamo ne. Vendar smo kot člani S.D.M. tesno med seboj povezani in imamo redno svoje mesečne sestanke.

Med nami pa so tudi nekatere upokojenke, ki še davno niso dosegle določene starosti za penzijo ampak so vdovice ter kot take dobivajo pokojnino in se ne marajo poročiti, ker se jim dopade, da jim moški še laskajo, a nočejo nebenega onesrečiti.

Pri našem sestanku v juliju pa nam je sporočila ga. Hartman, da naslednji mesec ne bomo imeli sestanka v Domu, temveč pri gospe in gospodu Kozole. Ko smo prišli tja je bil moj prvi vtis, da sem prišel na ohcet. Ne bom našteval vseh dobrot, ki so bile na mizi, ampak hočem samo reči, da to ni bila ohcet, nego je oče Kozole obhajal svoj rojstni dan. Rekli so mi, da je na isti dan pred tremi leti obhajal svojo trikratno polnoletnost a istočasno slavil tudi svojo zlato poroko.

Ko sem mu čestital sem ga vprašal zakaj si ne kupi avto. On pa mi je odgovoril: "Saj vendar nisem neumen, bencin se je silno podražil in včasih ga radi stvk sploh ni mogoče kupiti. Registracije in zavarovanja z mojo pokojnino sploh ne bi zmožel, zato raje ostanem pri svojem biciklu, ki je še skoraj nov. Čistim, mažem in čuvam ga ter upam, da me bo kakšnih dvajset let še izdržal."

Ko so prinesli na mizo še torto z gorečimi svečkami smo zapeli: "Kolikor kapljic, toliko let..." Nekateri lepo in bolj tiho, drugi pa manj lepo zato pa glasno. Jaz sem samo odpiral in zapiral usta, da ne bi pokvaril celo melodijo.

Pri najboljšem razpoloženju pa upokojenci tudi tokrat nismo pozabili na naš tradicionalni srečolov, katerega dobiček gre za gradnjo našega kulturnega centra v Elthamu. Nabrali smo nekaj čez 70 dolarjev.

Moj dobiček so bile cigarete in moja soproga je seveda takoj protestirala, češ, da bom zopet kar eno za drugo prižigal. Jaz pa sem ji odvrnil: "Seveda moram eno za drugo, kako pa bi izgledalo če bi kar dve naenkrat imel v ustih."

Zagotavljam, da mi bo ta prijetna proslava ostala vedno v najlepšem spominu ter se tudi v imenu nas vseh zahvalim za vse dobrote, za stroške in tudi za trud, v prvi vrsti ge. in g. Hojnik, ki so istotako pripomogli k nemu, da so ženske pozabile na svojo linijo in jim ni bilo mar če bi takoj povečale svojo težino za par kilogramov.

Tebi oče Kozole pa še enkrat izražam željo, da bi ob strani svoje življenske družice in v krogu svojih dragih užival še mnogo let njihovo spoštovanje in ljubezen.

V. Lauko

"Praded" na kolesu.

Stanovalci in številni turisti iz Sežane, Divače, Kopa, Portoroža in Pirana so priredili svečani sprejem, 87-letnemu biciklistu Avgustu Fumcu, ki se je s svojim "železnim konjičkom" vrnil iz svetovnega nogometnega prvenstva. Prav sigurno je, da je eden od najstarejših kolesarjev amaterjev na svetu. Po poklicu je dimnikar v Kozini. Na potovanje v München se je odpravil mesec in pol prej, si ogledal finalno tekmo in se vrnil. V sedemdesetih dneh je prevelil okoli 4000 km.

To pa še ni konec. V naslednjih dneh bo Avgust pričel s pripravami na svetovno prvenstvo biciklistov veteranov, ki bo naslednje leto v qvici. Pa mnogo sreče!

HIMNA UPOKOJENCEV

Upokojencem nikjer ni z rožnani poslano in jim povsod trda prede, pa naj bo tu ali tam. To priča sledeča himna, ki jo je dobil eden naših znancev od svoje mame v stari domovini:

Osivela glava
oglušeni ušesi
oj mladost ti moja
kam si šla, oj kje si.
Ah ti plača moja
kam si se zgubila.
v borno pokojnico
si se spremenila.
Pada dinar pada
vsak dan manj zaleže
vsak dan tanjši kruhek
nam socialna reže.
Kaj mi je storiti
na tem širnem svetu
od obljud vsakdanjih
se ne da živeti.
Če tudi kdo je penzionist
in če prav ne pleše twist
jurje vendar potrebuje
da se nasiti in obuje.
Žalibog je ta penzjon
kot zmrznjeni beton
zmeraj nekaj se zatakne
redko kdaj se nam premakne.
Ti pa čakaš vdan in nem
kdaj se reši naš sistem.
Krompir in repa brez mesa
je hrana penzionistovska.

SPET \$200

Upokojenci, ki se zbirajo v okviru SDM so se spet izkazali. Ni še dolgo kar so povečali gradbeni sklad Centra v Elthamu za \$200, sedaj pa je priromalo v isto blagajno že drugih \$200. To je izreden uspeh za peščico ljudi, ki se zavedajo bolj kakor mladina, kakšne vrednosti je projekt v Elthamu. V svoji osamljenosti pač čutijo, kako je potrebno mesto, kjer se bodo lahko zbirali ali celo živeli v domači skupnosti.

V drugi fazi projekta imamo v načrtu stanovanja za upokojence. Morda bi že sedaj bil čas, da se tudi ta druga faza prične malo bolj razvijati. Že sedaj bi se lahko izdelali načrti bolj podrobno, tako da bi lahko prišli pred ljudi in oblasti in jim bolj nazorno predočili kaj nameravamo. To seveda ne bi smelo motiti sedanjega dela, skrajšali pa bi lahko čas, ki ga bomo kasneje rabili za razne uradne formalnosti.

VAŠA EDINA SLOVENSKA
TURISTIČNA AGENCIJA

SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

IVAN GREGORICH

Vam nudi po izredno zmerni ceni polet iz

MELBOURNE naravnost v LJUBLJANO

Vse potrebno za obisk domovine ali drugih delov sveta ter srečno vrnitev

Vam lahko preskrbimo za kadar koli v letu...

Z nami se morete pogovoriti v domačem jeziku glede raznih potovalnih informacij, glede rezervacij, potnih listov in viz. Obrnite se na nas po telefonu, pismeno ali z osebnim obiskom naše pisarne. Radi in hitro Vam bomo ustregli.

IVAN GREGORICH

SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

(čez dan)

**72 Smith Street
Collingwood, Vic., 3066
Tel. 419-1584 - 419-2163**

(po urah)

**1044 Doncaster Road,
East Doncaster, Vic., 3109
Tel. 842-1755**

PODJETNI SLOVENC

"Slovenijales", podjetje za izdelavo pohištva in lesnih izdelkov v Sloveniji ima trgovske zveze s kakimi 50 državami na vseh kontinentih. V Centralni afriški republiki sodeluje pri eksploataciji tropskih gozdov in namerava postaviti tudi tam tovarno za izdelovanje visokokvalitetnega furnirja.

"Slovenijales" je lastnica 29 tovarn in delavnic. To uspešno slovensko podjetje ni samo največji izdelovalec pohištva v Jugoslaviji pač pa tudi eden najuspešnejših Jugoslaviji pač pa tudi eden najuspešnejših

* * *

Ljubljanska banka je bila prva banka iz Jugoslavije, ki je odprla svoj urad v inozemstvu. Skupno s „Hessische Landesbank“ je pričela poslovati v Frankfurtu am Main v Federativni republiki Nemčiji, z začetnim kapitalom 10 milijonov Mark.

* * *

V Sloveniji, po podatkih iz "Yugoslav Review", ni brezposlenosti. Slovenija je celo uvozila 100.000 delavcev iz drugih delov Jugoslavije.

Ekonomske zahteve Slovenije so take, da bi brez teh tujih delavcev mnogi sektorji delavnosti kot n. pr. cestna dela, kanalizacija, vzdrževanje sanitarne službe po mestih, rudatstvo ne bi napredovali

ali celo delovali. Mnogo teh tujih delavcev je zaposlenih tudi po bolnišnicah.

Koncem leta 1973 je bilo v Sloveniji zaposlenih 342 ljudi na vsakih 1000, medtem ko je ta odnos za celo Jugoslavijo 203 na 1000.

* * *

Gradbeno podjetje Pionir iz Novega mesta je skupno s še nekaterimi drugimi slovenskimi podjetji in s posredovanjem poslovnega združenja IMOS iz Ljubljane v Zakopanah na Poljskem zgradilo hotel najvišje kategorije in s 590 ležišča v 301 sobi. V hotelu so poleg klasične in narodne restavracije še pokrit bazen, kongresna in več konferenčnih dvoran, nočni in dnevni bar, savne, ambulante idr.

Načrte za ta najlepši hotel na Poljskem sta izdelala ljubljanska arhitektka inž. Svetozar Križaj in inž. Jože Kregar. Vrednost investicije, ki jo bo plačala poljska turistična agencija Orbis, znaša 9,5 milijona dolarjev. Slovenski gradbeniki imajo ta čas še več ponudb za gradnjo hotelov na Poljskem.

20. OBLETNICA S.D.M.

Naše društvo letos praznuje 20 obletnico svojega obstoja. Že pred časom so se začele priprave za to slavnost, ki se bo vršila v soboto 7. in nedeljo 8. Decembra. Na programu je poleg proslave tudi obisk Miklavža, ki bo obdaroval vse otroke do 14 let starosti, katerih starši so člani SDM. (Prijavnice za otroke bodo kmalu sledile in vas prosimo, da jih čimprej vrnete za pregled in nakup daril). V slučaju če bomo koga pozabili in ste člani, prosim pišite na društveni naslov imena in strost, ter spol otrok.

Program celotne prireditve bo objavljen v prihodnji številki VESTNIKA, ki bo tudi vseboval slike in dopise o delovanju društva zadnjih 20 let. Ob tej priliki prav lepo prosimo vsakega bralca, če želi opisati kakšen spomin iz prvih dni življenja v Avstraliji, najsibodi nekaj žalostnega, veselega ali učenega, vse pošljite čimprej na naslov:

SLOVENE ASSOCIATION,
P.O. BOX 83,
SOUTH CALFIELD, 3162.

Prepričani smo, da smo vsi nekaj doživeli kar bi zanimalo naše bralce, zato poskušajte kaj smešnega skupaj spraviti, pa se bomo vsi smejali, kajne!

Torej takole: ne pozabite 7—8 Decembra, rajanje vsake vrste, od plesa, do tekmovanja v balinanju, otroških igrice, kulturnega nastopa in mnogo drugega, (vse vam ne moremo povedati), podrobnosti pa drugič!

Na svidenje,
Helena

NOGOMETNI PIKNIK

Po neprestanem deževju se je vreme kot nalašč izkazalo, da še nekje sonce sije. Verjetno je ravno to pripomoglo k tako številnemu obisku. Društvo ni pričakovalo take množice, zato je zmanjkalo klobas poleg drugih tudi za g. John Hojnika.

Lepo je dišalo po pečenih prašičkih, saj so baje naši moški pod kontrolo Karla Samca že ob 6h zjutraj začeli vrteti ražnje. Po mnenju prisotnih so bili odlično pečeni, saj so vse prehitro izginili, pa drugič, bodo bolj rejeni.

Licitacija enega prašička je pod spretnim barantanjem Marjana Lauko odlično uspela, saj je Centru doprinesla lepo vsoto denarja. Poleg zahvale Marjanu, mislim, da so čestitke lahko izrečene tudi Simonu Špacapan. Saj je do konca barantal in končno tudi dobil prašička, katerega pa je velikodušno dal ženskam, da ga razdelijo med vse, ki so pripomogli, da je akcija tako lepo uspela.

Vesela glasba je pribavila tudi plesalce na podenj, da so veselo zaplesali nekaj poskočnih, medtem ko so se otroci naokrog veselo igrali.

Nogometna skupina je letos zasedla prvo mesto izmed nedeljskih ekip, ter jim ob tej priliki izrekamo naše čestitke. Sprejeti pokali so bili dar g. Pavla Česnika in g. Vlada Gregoriča, tudi njima tisočkrat hvala za poklone!

Lepo je da ste se tako številno udeležili zabave. Nasvidenje prihodnjič!

Helena

Ansambel bratov Plesničar

Pod velikim naslovom "Slovenski Avstralci iz Argentine" čitamo v enem časopisov iz Slovenije:

"Najprej so zaigrali in zapeli po slovensko. Polka je bila živa, šla je v noge, muzika je bila poslušalcem in plesalcem všeč. Potem so zaigrali in zapeli po špansko. Tudi s španskimi pesmimi so vžgali, poslušalcem so bile tako všeč, da ploskanju ni bilo ne konca in kraja.

Bilo je na vsakoletnem izseljeniškem pikniku v Škofji Loki. Med drugimi ansambli se je tam predstavil tudi ansambel bratov Plesničar iz Melbourne."

Slišimo, da so fantje imeli zelo uspešno turnejo po Sloveniji. Gostovali so po raznih letoviščih in nastopili tudi na ljubljanskem radio. Domov se jim kar nič preveč ne mudi. Izgleda, da jih bomo v Melbournu spet slišali šele okoli novega leta.

PRESEDNIK VELIKE POROTE ZA WATERGATE — SLOVENEK

V nedavni aferi Watergate smo med člani velike porote zasledili slovensko ime g. Vladimir Pregelj.

"Velike porote za Watergate, ki je izročila zgodovinsko, obtožnico, se bomo spominjali kot ene najboljših... Več članov porote je pridobilo tako izkušnost in pokazalo tako prizadevnost pri izpraševanju prič, da so postali pravi partnerji Leona Jaworskega in ostalih tožilcev... Vodilni član porote je g. Vladimir Pregelj!..." je zapisala tedenska revija TIME, dne 11. Marca.

Že 29 let je odkar je Miro Pregelj zapustil svojo rojstno Slovenijo, pa se še danes ima za Ljubljančana, čeprav je bil rojen v Murski Soboti. Njegov oče, po rodu Tržičan je bil tam profesor na gimnaziji. Miro je maturiral na klasični gimnaziji v Ljubljani l. 1945. Kasneje leta 1949 je odšel v Ameriko, kjer je študiral gospodarske vede. Po diplomu je nekaj časa poučeval gospodarstvo na univerzi Fordham, odslužil dve leti v ameriški vojski, nato pa nastopil službo v gospodarskem oddelku Kongresne knjižnice.

Pregelj je bil med prvimi, ki so osnovali načrte za slovensko kapelo v ameriškem narodnem svetišču in vztrajno sodeloval v odboru do uspešnega zaključka.

Marsikomu je že napravil uslugo z raznimi podatki iz kongresne knjižnice, z izjemo zadnjih dveh let, ki jih je več ali manj prebil kot porotnik na sodišču. Mnogi so mnenja, da je bila ta vloga kot ustvarjena zanj. Zato bomo v ameriškem tisku njegovo ime še za gotovo srečali.

20 - LETNICO

SLOVENSKEGA DRUŠTVA MELBOURNE

BOMO PROSLAVILI

NA SLOVENSLEM HRIBU V ELTHAM-u

V SOBOTO IN NEDELJO 7.—8. DEC. 1974

PODROBEN PROGRAM BO ŠE OBJAVLJEN

MY TRIP OVERSEAS

It started on a typical Melbourne morning with the cold wind of Tullamarine greeting me at the airport. I was feeling a little remorseful that I had to leave the people I most loved, next to my fiancée at home. As I boarded the plane I had apprehensions of going, for I didn't know what to expect and never seeing my relations I wondered what they would think of me.

On our arrival in Vienna I was struck by the peoples well — groomed appearance. From Vienna we moved on to Slovenia by bus to Graz and by train to Maribor. The train scenes were my first view of Slovenia — it looked just like a picture from a fairy tale book.

We arrived extremely tired. The first thing that impressed me were the number of male at the station — I had always thought that there was some sort of shortage of the breed in Europe. After paying our respects to our relations we moved on to Ljubljana.

This town reminded me of Melbourne. I felt immediately at home. In Ljubljana we also prepared ourselves for "Kmečko Ohcet". We had arrived with my wedding dress — which I found out later was not to be worn.

After travelling half the countryside by bus to finally get costumes from 'Metlika' (with the help of Matica), we were all set for the wedding or so we were not ready for the excitement that day ahead.

(Continued)

(Kmečka Ohcet.)
Magda.

FRIENDLY, PLEASANT SLOVENIA

This is how an Australian tourist described in Melbourne daily "The Age", August 26th, 1974 issue, his impressions from Slovenia:

YUGOSLAVIA provided one of the most surprisingly pleasing highlights of a recent round-world trip to some travelling companions.

Most were first time travellers — and had not expected such a sunny, hospitable, green and pleasant land.

But rarely is the topography as harsh, or the people as unfriendly, as they are imagined from afar. Rather the reality tends towards the other extreme.

We travelled by train, from the Austrian city of Graz, through the beautiful old city of Ljubljana and close to the Italian border at Sezana.

The route wound through steep, craggy valleys, beside mountain streams and across fertile plains. The colors were the greens and gold of summertime harvests and the clear blue of a Mediterranean sky.

At our destination we spent a week journeying through hillsides of pine — rich-scented, sun-kissed and unspoilt. Meal stops would be made at tumbledown old village inns where the food was succulent

Dear children,

I would like to introduce Roman Rataj a ten year old boy who has just returned from a visit to Slovenia. Roman's parents come from Domzale. Time passed by very quickly for him and he made many friends, but now he must settle back into

and homecooked and the hand of friendship was readily extended.

A complete contrast in temperature was provided by the long descent into the Skocjan caves — among the biggest and deepest in Europe.

It was a descent that involved walks along the rim of sheer cliff faces, across a deep underground ravine and down the overhang of a turbulent river rushing from the base of a waterfall in full spate.

Back at the resort-hotel, diversions were provided by a king-size swimming pool, ten-pin bowling, open-air dancing and a night-club that kept going well into the night.

The return journey back from this delightful northern corner of Yugoslavia included a brief stop at Ljubljana. It was a stop that whetted the appetite for more.

Although modern, busy and industrial, it has successfully retained much that dates back to Roman times.

The centrepiece is the old market — a brilliant splash of color as flower stall upon flower stall vies for attention and trade.

The heart of the city has been retained as it was centuries ago and an ordinance has been passed forbidding any changes or development.

the routine of school life.

This is his story:

"I went to Yugoslavia for four months, I liked the beach near Rijeka because I could dive off the platform into the warm water.

At Peča i drove a motor bike and a tractor which had three wheels. All the cars in Slovenia have four gears. I thought perhaps the cars might be a little smaller.

We went in a huge cave — Postojna. It was good but cold. I also went on a mountain it was 'Velika Planina'. There were many flowers and cows which wore bells around their necks. Unfortunately you could not see the view because of the fog.

On the plane you looked down and thought that the plane was going very slowly. I made lots of friends and was very sorry to leave the country where I had such a good time."

If any of my readers would like to have some of their stories put in the paper you can write to me —

Mrs. M. Hribernik,

P.O. Box 83

South Caulfield, 3162

NE POZABITE !

SILVESTROVANJE

S.D.M.

BO LETOS V

SIR DALLAS BROOKS HALL

EAST MELBOURNE

ČRNI OBLAKI

V dnevnem časopisju smo pred kratkim (21/9/74) čitali, da je bilo radi profi-državne dejavnosti v Jugoslaviji obsojenih 32 ljudi na ječo od 1 do 14 let.

Sodnijska razprava, k kateri javnost ni bila pripuščena, je našla, da so obtoženci, povečini Črnogorci, organizirali novo pro-sovjetsko komunistično stranko Jugosla-vije. Imeli so zveze s prokominformisti-čnimi emigranti v Pragi in Kijevu, odkoder so tudi dobivali navodila in propagandni material.

Poluradni jugoslovanski viri trdijo, da so bile v zadevo vmešane Sovjetska Unija, Čthoslovaška in Madžarska, toda poslaniki teh držav v Beogradu so to zanikali.

Točne podrobnosti cele afere še dolgo ne bodo prišle v javnost. Za nas v inozemstvu pa je spet očitno, kakšne velike vrednosti je svoboda mišljenja, ki jo uživamo tukaj — (v Avstraliji obstoje in svobodno delujejo tri komu-nističke partije, katerih funkcionarjem se ni treba bati ječe) — in kako delikatna je situacija v stari domovini ter kako upravičen je strah, da bodo vzhodni sosedje spet poskušali doseči dominantno vlogo.

NOVA USTAVA V JUGOSLAVIJI

V maju mesecu je Zvezna skupščina v Jugoslaviji sprejela novo ustavo po kateri je tudi sama sebi spremenila ime v "Skupščina Socialističnih Zveznih Re-publik Jugoslavije" in se namesto v dose-danjih pet, razdelila v dve zbornici: Zbornico Republik in pokrajin ter Zvezno zbornico.

Zbornico Republik in Pokrajin sestavlja po 12 delegatov iz vsake od šestih re-publik in po osem iz dveh avtonomnih pokrajin, skupaj 88 članov.

Zvezna zbornica ima 220 delegatov.

Predsednik skupščine je postal Kiro Gligorov; podpredsedniki pa so: Marjan Cvetkovič, Peko Dapčević, Simon Hasani, Rudi Kolak in Branko Pešič. V presi-dijum, ki je bil tudi na novo izvoljen je bil od Slovencev izbran Edvard Kardelj.

Po novi ustavi se je reorganizirala tudi vlada, ki se imenuje Zvezni izvršni svet in sestoji iz predsednika in članov, ki so izvoljeni na principu enakoštevilčne re-prezentance republik in pokrajin ter zve-znih tajnikov in predsednikov zveznih odborov, — po naše najbrž ministrstev.

Po novi ustavi nihče ne more biti član vlade več kot dve zaporedni leti, le izjemoma tri leta. Zveznih tajništev (ministrstev) je sedem in sicer: za zu-

nanjo politiko, narodno obrambo, no-tranje zadeve, trgovino in cene, finance, zunanjo trgovino ter za pravosodstvo in zvezno upravo. Zvezni odbori, ki jih je dvanajst pa bodo skrbeli za zadeve pri katerih bo Zvezna vlada igrala le ko-ordinacijsko vlogo.

Predsednik vlade je ostal Džemal Bijedič. Zanimivo pa je, da med imeni ostalih članov vlade ni opaziti niti enega, kateremu bi se lahko pripisalo slovensko poreklo.

INFLACIJA — POVSOD

Po uradni statistiki so se v Sloveniji od lanskega februarja do letošnjega marca zvišale "kulturne" storitve za 40.2%, presno maslo za 38.5%, usnjeni izdelki za 37.9%, razsvetljava za 27.5%. Živ-ljenjski stroški štirčlanske družine pa so se zato povišali za 21.9%. Od tega so se največ povečali stroški za promet — 29.5%, kurjava in razsvetljava — za 28.7%, stroški za kulturo, oddih in raz-vedrilo — za 23.2%, stanovanjske najem-nine — za 22.8%, obleka in obutev za 21.7%, hrana za 21.5%, stroški za higieno 14.3%, stroški za tobak in pi-jače pa za 5.7%. (Svobodna Slovenija).

Vaša resnično prva jugoslovanska turistična agencija

THE SUNNY

ADRIATIC

v Melbournu

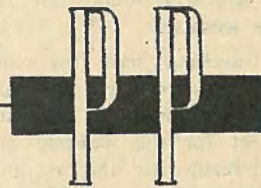
VAM NUDI POMOČ NA NAŠEM JEZIKU GLEDE

- Rešavanja dokumentov za vas in vaše srodnike in prijatelje, katere želite pripeljati v Avstralijo.
- Nudimo vam potovanja po najugodnejših cenah z JAT-om ali katerokoli drugo letalsko in pomorsko družbo.
- Denar ni problem — Potujte sedaj in odplačujte pozneje. Nudi vam kredit do \$5000.

Za vse ostale informacije se prosim obrnite na:

Tel. 63 7441, 63 7442

177 Collins Street

TISKARNA

POLYPRINT

PTY. LTD.

7a RAILWAY PLACE,
RICHMOND, VIC. 3121
TEL. 42-7417

se priporoča Slovincem in sloven-skim podjetjem za razna večja ali manjša tiskarska dela.

STE PORAVNALI
ČLANARINO?